

Ο ΘΕΑΤΗΣ,

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΗΘΙΚΟΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ,
ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΘΕΤΙΚΟΝ.

Ἀριθμὸς ΙΙ. Περίοδος πρώτη. Τῆ 5 Ἀπριλίου 1837.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ Α΄ ΨΑΛ-
ΜΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΔΑΒΙΔ.

Περίληψις.

Ὁ θεόπνευστος οὗτος ψαλμὸς περιέχει τὰ ἐφεξῆς.

Α΄) Τοὺς χαρακτηῖρας τῆς μακαριότητος τοῦ θεοφιλοῦς· τρεῖς μὲν ἀποφατικούς· Μὴ πορευθῆναι ἐν βουλῇ ἀσεβῶν· Μὴ στήναι ἐν δὲ ἁμαρτωλῶν· Μὴ καθίσει ἐν καθέδρᾳ λοιμῶν (§1)· ἓνα δὲ καταφατικὸν καὶ θετικόν, τὴν ἐγκάρδιον καὶ πρακτικὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ (§2).

Β΄) Παραμοιάζει τὸν τοιοῦτον μακαριστὸν ἄνδρα πρὸς δένδρον καρποφόρον καὶ ζειθαλές (§3).

Γ΄) Διαγράφει τὴν τελευταίαν ἀθλιότητα τῶν ἀνόμων καὶ τὴν παρὰ τῷ Θεῷ τῶν δικαίων εὐαρέστησιν (§4. 5. 6.)

- Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν ».

Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις δὲν ἐπορεύθη εἰς συμβούλιον ἀσεβῶν! Μακάριος! διότι δὲν ἐμίανεν οὔτε τὰς ἀκοὰς, οὔτε τὰς φρένας, οὔτε τὴν ψυχὴν, ἀπὸ πονηρῶν καὶ βλασφημῶν περὶ Θεοῦ λογισμῶν, οὐδὲ περιέπεσεν εἰς τὴν ἐκ τούτων ἀθλιότητα καὶ κακοδαιμονίαν. Πορεύεται δὲ εἰς βουλὴν ἀσεβῶν, οὐ μόνον ὅστις, συνομιλῶν μετ' αὐτῶν, ὁμοφρονεῖ καὶ συγκατατίθεται εἰς τὰς ἀθέους αὐτῶν δοξασίας, ἀλλὰ καὶ ὅστις καθ' ἑαυτὸν διανοεῖται ἀσεβείας καὶ ἀπιστίας λογισμούς· διότι καὶ οὗτος πορεύεται καὶ διάγει τὸν βίον κατὰ τὴν γνώμην καὶ τὰ φρονήματα τῶν ἀσεβῶν (α). Τοιαύτη εἰς Θεὸν ἁμαρτία

(α) Τὸ « Βουλὴ ἀσεβῶν » οἱ πλεῖστοι τῶν θείων Πατέρων ἡρμήνευσαν συμβούλιον, συνέλευσιν, συνέδριον (Κύριλλος, Πάριος, Ἀύγουστινος, Θεοδώρητος, ἀρχιεπίσκοπος Σχολιαστὴς, κτλ.) καὶ ἡ τοῦ σημερινοῦ ἑβραϊκοῦ κώδικος ἀντιστοιχοῦσα λέξις συνέλευσιν σημαίνει